

Costapubilla o Cim del Pla de Pujalts

30 de setembre de 2009

Integrants: Josep Carbonell, Joan Corbera, Josep Maria Farnés, Josep Roca i Jaume Ventura

Distància: 7,798 Km. amb altures 8,38 Km. Temps 4'27 h.
Desnivells: total 478 m. Acumulat 531 m. Cotxe: 200 Km. Josep Roca

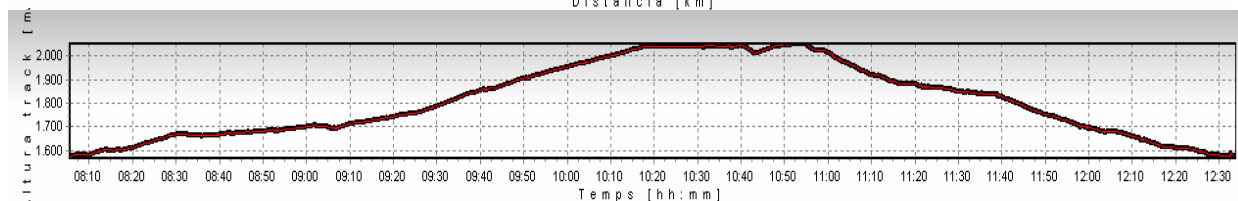
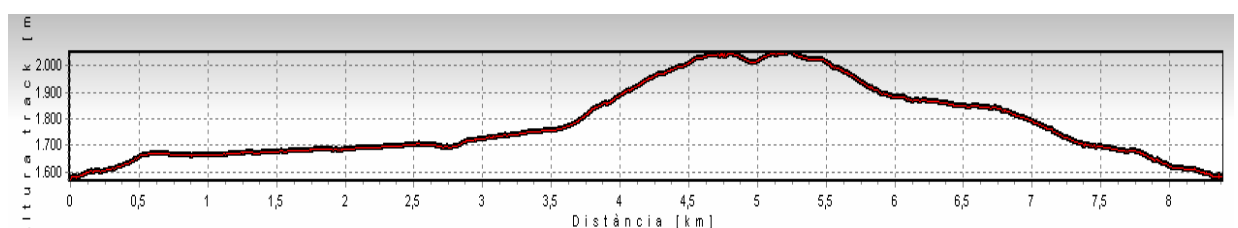
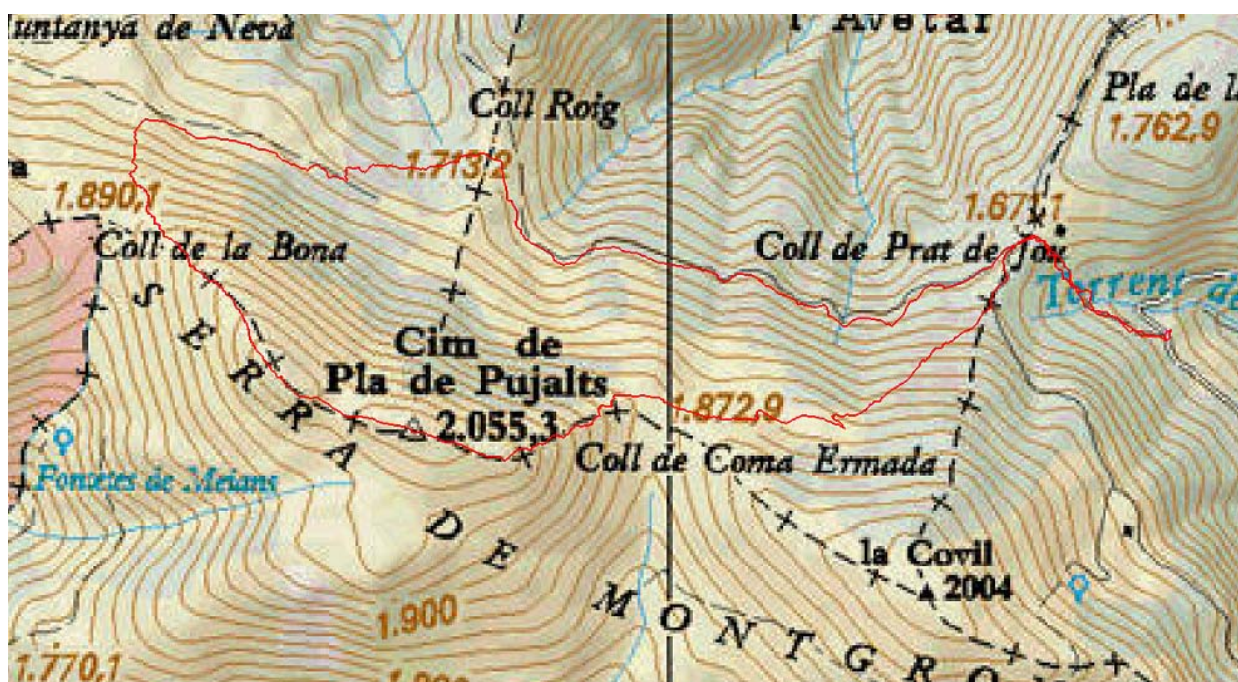
Ens trobem a les 6'30 a la carretera de Llerona, a l'aparcament del davant la gasolinera. Som molt puntuals. Sortim amb un sol vehicle, doncs només som cinc components. Anem a Campelles, per Ripoll i Ribes de Fresser.

Agafem una pista que ens portarà a tocar del torrent del Prat de Jou. Pel camí trobem nombrosos cotxes i boletaires en acció. Avui volem pujar al Cim del Pla de Pujalts o Costapubilla i tenim intenció de pujar a la Covil. El primer tram puja molt directe i aviat hem de desviar-nos pels arbres caiguts que obturen el pas. Després optem per anar per una pista bastant plana i pujar més endavant. Quan portem una hora de camí només hem pujat 100 metres de desnivell. Pel camí sentim els boletaires com es lamenten de no trobar bolets. Entrem al bosc i aviat trobem els primers pinetells. Mentre seguim pujant la colla avança dispersa amb la mirada al terra al voltant dels nombrosos pins. En veritat només recollim uns quants bolets, però els trobem sense inicialment buscar-los. Sortim del bosc i pugem directes al Pla de Pujalts. En una petit cim de 2044 m prop del mateix pic, a les 10,15, hi parem per esmorzar. En la llunyania hi veiem unes boires que anuncien pluja. Quan arrenquem, acabem de pujar al Cim

del Pla Pujalts, amb una placa que l'anuncia com a Costapubilla (2055'3), i comença a espurnejar. Aviat hem de cobrir-nos amb els impermeables. Fem la fotografia en plena pluja. Baixem i desestimem pujar a la Covil per la incertesa del temps. Mentre repassem el terra del bosc no triomfem en la recerca del bolet. El camí amb la pluja

està molt enfangant i hem de vigilar les relliscades. Anem directes a l'aparcament. Quan arribem al cotxe ens trobem un exemple de boletaires inexperts, que ens expliquen les seves experiències i ens conviden amb la seva ampolla de vi. De retorn observem nombrosos cotxes aparcats.

Després decidim tantejar la fonda de Cal Ras a Campelles. Entrem i mentre prenem unes cerveses, fem les preguntes de rigor. Optem quedar-nos-hi a dinar. L'ambient es casolà, ple de boletaires que omplen el reduït menjador, i els plats molt ben cuinats. Reconeixem haver fet una troballa. Fins i tot comentem que moltes vegades som rutinaris i defugim la recerca de nous restaurants.

A la sobretaula decidim anar la propera setmana a Puigmal de Llo. Sortirem a les 6 del matí dels Gorcs.

Text: Josep Maria Farnés
Fotografies: Joan Corbera